

Aleksandrije v Port-Said, vjame tamošnje egip-
tovsko posadko in jadra brez vsakšnega upora v
Sueški kanal. Egipčani so bipoma zapodeni iz
vseh mest ob kanalu in general Wolseley zbira
sedaj v Izmajli svojo armado, da z njo prodira
dalje v Egipt. Denes ali jutri pride mu na pomoč
še kakih 6000 mož iz Indije. Arabi-paša hiti sedaj
Angležem, ki so mu bili za hrptom, nasproti s svojo
vojsko. Do sedaj bile so male praske; Angležev
je palo kakih 20, Egipčanov pa 100. — Sultan
drži roke križem in noge ter se ne upa še genoti
ne; toliko strahu ima pred Angleži. — Ruski car
se da tote dni kronati, če se ne ustraši nihilistov,
skrivnih zarotnikov. Tistih 6 belih konj, ki so
bili za voz pri kronanji namenjeni, so zastrupili.
— Francozom je na misel prišlo, da je princ
Viktor iz Napoleonove rodbine lep mladenič do-
rastel. Nekateri si ga želijo za cesarja Napoleona
V., ker so se republike navolili. — Črnogorski
knez je odpotoval na Rusko. — Iz Amerike be-
žijo Judje v Evropo nazaj, kajti ondi je treba
trdno delati, a tega Jud neče.

Za poduk in kratek čas.

Naš domači regiment šte. 47.

VII. Dne 23. marcija 1849 ob 10. uri pred-
poldnem so naši vojaki na stezi iz Mortare v
Novaro nekoliko obedovali, a kmalu potem šli v
boj. Naš regiment stal je sprva na cesti kot re-
serva. Toda okolo 11. ure mora II. bataljon pod
vodstvom majora Fürsta na levo krenoti proti
vasici, katera se zove Bicocca, brambovski bataljon
pod majorom Francem plem. Latterer na desno
prodirati, I. bataljon pa na cesti kot reserva pred
vasjo Olengo ostati in rezervno artilerijo in strelivo
varovati. Uzrok temu sta glavna poveljnika pri
II. vojnem oddelku, general Aspre in nadvojvoda
Albreht.

Namesto da bi bila na III. in IV. vojni od-
delek počakala, ki sta 6 ur se zakasnila, skle-
neta hitro sovražnika zgrabiti. Hrabri vojaki vz-
amejo sicer prvo vas na velikej cesti, namreč Olengo.
Vendar na desni in levi strani so naši bili hudo
zbiti nazaj od Pijemontezov. Na levi strani se je
našim posebno hudo godilo. Kralj sam je svoje
vojake peljal v boj in začel naše uže od obojne
strani grabiti.

Da ga ustavijo in mu prodiranje zabranijo,
to je bila sedaj naloga našemu slavnemu slovens-
kemu regimentu. Ko bi se naši Slovenci sedaj tako
hrabro ne obnašali, kakor se resnično so, tedaj
bi Pijemontezii bili naš II. vojni oddelek prema-
gali, morebiti zajeli ali v pobeg zakadili in potem
na od dolgega hoda opešani III. in IV. oddelek
s vso silo zmagajoče vojske udarili. Bitka pri
Novari bila bi zgubljena, armada Radeckijeva
razpršena.

Bog vedi, kaj bi se potem bilo s cesarstvom

še zgodilo. No, vsega tega otela je Avstrijo ju-
naška hrabrost slovenskega regimenta grof Kinsky
šte. 47, ki je celih 6 ur 60.000 Pijemontezom
branil vsakšno prodiranje naprej. S ponosom in
veseljem moremo se tega vsikdar spominjati.

Major Fürst, podpiran od bataljona dunajs-
kih prostovoljcev, zgrabi sovražnika in ga potisne
nazaj do vasi Bicocca. Toda vasi ne more vzeti
in se pomakne nekoliko nazaj do nekajih hiš,
plotov in grabnov. Tukaj pa ostane kakor bi ves
bataljon bil vkopan. Vsi napadi sovražnikovi so
zastonj, naši Slovenci se ne ganejo z mesta do
5. ure popoldne. Tukaj sovražnik ni mogel
naprej!

Čudovito hrabro obnašali so se tudi naši
Slovenci brambovskega bataljona. Major plem.
Latterer jih pelja naravnost med sovražnike, rešijo
9. bataljon lovecev pogina, preženejo Pijemontez
iz pristave Castellazzo in lotijo se z močnim ob-
zidjem obdane pristave Forsade. Vsem naprej dere
pešice major Latterer sam; z njim vred več oficir-
jev in 20 mož sredi skoz točo sovražnih krogelj,
pritisnejo pod obzidje, trgajo in lomijo vrata,
stotnik Schaffer padne mrtev na tla skozi čelo
od krogelje zadet, drugi so večjidel uže ranjeni.
V tem hipu pribumijo sovražnikovi ulani in major
Latterer pomakne se k bataljonu nazaj, ki je
uže malo zaostal.

Sedaj začne več sovražnikovih bataljonov
prodirati in tiščijo naše zmiraj dalje nazaj, napos-
led celo blizu do Olenge, le pristavo Castellazzo
brani še lajtnant Schwarz, ves bataljon je v ne-
varnosti, ko mu tirolski lovci cesarski prihitijo v
pomoč in napravijo nekaj odduška. Od celega
brambovskega bataljona je samo pešica ljudij pod
tudi uže ranjenim stotnikom Frubinom nekoliko ured-
jena, drugo je sem pa tje razpršeno. V tem tre-
nutku pokaže se obrist Bianchi kot izvrsten
oficir.

Med tem ko Tirolci sovražnika odvrčajo,
zbira Bianchi sred grozne strelbe in goste toče
krogelj na širokem travniku okolo Frubinovega
krdelca več stotin razškropljenih svojih brambov-
cev. Sedaj zaupijejo vsi: „Bog živi cesarja“, ter
lomastijo z bajonetom nad Pijemontez, jih vrčejo
iz par hiš vasnice Olengo in vzamejo naposled še
pristavo Forsado, kder zaplenijo 2 kanoni in vja-
mejo 54 sovražnikov.

To se je završilo okolo 5. ure popoldne in
zmaga pred Navaro naklonjena je Avstriji, kajti
v tem hipu pride III. oddelek na bojišče in proti
6. uri še IV. oddelek. Kmalu vderejo naši tudi v
vasnico Bicocco in podijo sovražnika proti Novari.
Trda noč in gosti dež, ki se ulije, zabrani nada-
lejšnje preganjanje.

Drugo jutro 24. marcija obhaja zmagonosna
armada svoj sijajen vhod v Novaro; pijemontski
kralj Albert še odpove kraljevanju in izroči vla-
darstvo svojemu sinu Viktoru Emanuelu, ki takoj
prosi grofa Radeckija miru in tudi dobi.

Od našega regimenta v boji ali ognji bila sta samo II. in še brambovski bataljon pa tudi strahovito trpela; 420 mož bilo je mrtvih ali ranjenih. Vsi so pa se junaški borili. Nekatera junaštva zaslužijo še posebič v spomin vzeta biti. Tako je nadlajtnant Renodier hišo branil, čeravno je II. bataljon se uže dalje bil nazaj pomikal. Dve krogli dobi v nogo, sovražniki vlomijo in ga hočejo vjeti; sedaj pa prihiti narednik Matija Potrč (iz Trnovca pri sv. Bolfanku v Slov. goricah in sedaj upokojeni stotnik v Mariboru) s korporalom Jožefom Žmancec in še par vojakov, poseka Pijemonteze in nese ranjenega oficirja k bataljonu nazaj.

Andrej Horvat in Blaž Pohorec sta na sovražnikove oficirje dobro merila in jih več postrelila. Franc Hribar je v neko hišo vlomil in vjel 2 oficirja in 58 vojakov. Blaž Lovec je zastavo nosil, pri pomikanju nazaj dobil pa nevaren strel v prsi, se spodtaknil in pal, pa se hitro vzdignil in srečno rešil zastavo ter jo potem, ko so mu rano zavezali, zopet nesel proti sovražnikom. Podobnih junaštev je mnogo zapisanih. Vsak mož bil je v resnici junak. Zato je pa bilo jih veliko odlikovanih in pohvaljenih.

Oberst Bianchi bil je odlikovan z vitežkim križcem Marije Terezije, major Latterer je prejel red železne krone, vojaški kaplan Franc Lovrenčič, doma od sv. Vida na Dravskem polju, pa red za blage zasluge.

Zlate svetinje so prejeli Matija Potrč (pozneje še ruski red sv. Jurija) in Blaž Lovec (pozneje tudi prusko častno svetinjo).

Srebrne svetinje: Valentin Vodeb, Jožef Pahar, Fr. Skerta, Andrej Skerget, Fr. Hribar, Martin Prislán, Mat. Gorišek, Andrej Balaš, Jož. Lempl, Franc Preklet, Jožef Žmavec, Jožef Sokup, Peter Ješovnik, Jan. Gradišnik, Ber. Boš, Jož. Valenčak, Fr. Grajfoner, Al. Kolar, J. Peserl, Fr. in Mat. Janšič, Bl. Pohorec, And. Rusič, And. Kosar, Mat. Malek, Filip Marko, Jož. Planina, Fr. Dovečar, Jan. Kočever, And. Horvat, G. Hajdič, H. Vauhar, Jan. Kolenc.

Pohvaljeni pa so bili: G. Kleinšek, T. Slavič, Jož. Holc, Fr. Lanšič, J. Orlovski, Jan. Hercog, Jož. Plevnjak, Jan. Kobencel, Fr. Zabajnik, A. Obrul, J. Šepevec, Mih. Kleinšek, Jan. Kurboš, Fr. Zagoda, Fr. Grubič, Fr. Gaudc, Jur. Ledinek, Jur. Ogrizek, And. Hajdič, Jož. Grabar, M. Špilar, Mart. Škorijaneč, Jan. Simonišek, Ant. Močnik, Mat. Fijauš, S. Duh, Jož. Hole, Anton Kovačič in Miha Goznik. (Dalje prih.)

Smešnica 34. Dva škofa imamo sedaj na spodnjem Štajerskem, enega v Mariboru, drugega pa v Ljutomeru ali Lotmerku. Kdor še tega ni vedel, naj bere štev. 3. Rakusch-Glantschniggovega „Prijatelja“. Izposojen je iz Litomiric na Češkem in se imenuje dr. Schöbl. Njegovi duhovniki baje imajo po „Prijatelji“ pridgovati o samej ljubezni.

Razne stvari.

(Vabilo.) Slovensko društvo obhaja v nedeljo 10. septembra ob 3. uri popoldne v Mariboru svoj občni zbor. Govorilo in sklepalo se bode o političnih, šolskih in gospodarskih potrebah Slovence štajerske zadevajajočih. P. v. poverjeniki so prošeni odboru poročati. Posamezne želje in nasvete naj udje v pravem času odboru naznanijo. K številnej udeležitvi vabi Odbor.

(Vabilo) k utvorjenju in prvemu občnemu zboru čitalnice Šaleške doline, dne 3. septembra, katerega se telovadno društvo „Savinjski sokol“ s svojo godbo in svojim pevskim društvom prvič udeleži. Slovesnost se bode vršila na vrtu gostilne g. M. Tajnik-a v Družmirji pri Šostanji. Vzpored: 1. Sprejem „Savinjskega sokola“ pod lipo zraven župnijske cerkve sv. Mihela ob 3. uri popoldne. 2. Pozdrav. 3. Volitev čitalničnega odbora. 4. Prosta zabava. K obilnej udeležitvi vabi:

Osnovni odbor.

(Svitli cesar) so darovali 100 fl. za povečanje učilnice v Kapeli pri Radgoni.

(Slovenske učiteljce) na ulici zasramovali so celjski nemčurji prilično zadnje konference. To kaže, da so nekateri Nemci grdo surovi in da Slovence neizrečeno sovražijo. Zakrivili so to največ ščuvarski listi Cillier Zeitung in Tagespost. Nikoli ne psuje slovensk časopis vseh Nemcev, nikoli ne napadamo Slovence poprek drugih narodov tako, kakor ovi grdobni listi Slovence. Lažejo pa liberalni listi splob, da se od njih kar kadí.

(V dijaško semenišče v Mariboru) so na novo sprejeti naslednji dijaki: 1. Fasler Oton iz Trbovlja; 2. Šteferl Jakob s Prihove; 3. Sket Gregor s Sladke gore; 4. Podvinski Anton iz Pišec; 5. Konečnik Maks iz Mozirja; Žolgar Jan, iz Slov. Bistrice; 7. Tominšek Franc iz Gornjega grada; 8. Medvešek Janez iz Sevnice; 9. Kozar Jakob od Negove; 10. Belšak Štefan iz Zavrča; 11. Trtinek Matija z Remšnika in 12. Slekovec Alojz od sv. Križa. Ker je bilo za 11 prostorov 45 prošnikov, razume se, da ni bilo mogoče vseh vrednih in potrebnih sprejeti.

(V Poličanah) je vlak povozil železniškega kondukterja Kirchbergerja iz Maribora in ranil desno nogo.

(V Kaniži na Oyerskem) je lutrovsk duhoven svojeje gospodinjji, ki ga je zavoljo 1300 fl. tožila, obstrelil desnico, sprožil revolver v množico, ki ga je takoj obdala, in naposled sam sebe ustrelil.

(Konja z vozom ukradli) so posestuika M. Seliču v Dobjem.

(Mrtvo našli) so v Frankolah Katro Škoflek.

(Hudobna roka užgala) je M. Fidlerju v Ojstrem gospodarsko postopje.

(Šetalčanje) dobijo v sedaj popravljenem kaplaniju zopet gospoda. Novomešnik č. g. Jan. Wolf so tam nameščeni.